

Joves vs Crisi

L'actual situació econòmica ha alçat moltes veus en contra de la irresponsabilitat de les entitats financeres, dels rescats multimilionaris als bancs amb diners públics, de la pèrdua de milers de llocs de treball, de les empreses que només busquen beneficis a curt termini, etc. En definitiva, en contra de que siguin els treballadors i les treballadores qui paguin les conseqüències d'una crisi que no han causat. La situació actual és només un reflex de les injustícies pròpies del sistema capitalista.

Ens preocupa la incapacitat que han demostrat els diferents governs a l'hora de donar una resposta prou arriscada i contundent com per promoure canvis que qüestionin l'arrel estructural. Malgrat la voluntat dels sindicats, la manca de consens polític no ha permès establir un paquet de mesures compartides front la crisi; i sense canvis profunds que vagin més enllà de l'estètica, se seguiran anteposant els interessos econòmics dels poderosos al benestar real de la classe treballadora.

Un dels efectes més evidents d'aquesta crisi del model neoliberal és l'atur. Aquest, afecta de forma especialment dura a la gent jove amb un 38%, xifra que s'incrementa fins al 62% en cas dels i les joves d'entre 16 i 19 anys. El fantasma de l'atur de llarga durada planeja, amenaçant encara més el benestar de la gent jove. Ja a la crisi de principis dels anys 90, va abocar a l'exclusió social i a la marginació a un gran nombre de joves deixant sense expectatives de futur a tota una generació. Com a novetat, a l'actual crisi cal sumar-li problemes d'endeutament per l'habitatge que fan que encara hi hagi més risc de que l'actual generació es converteixi en una veritable generació perduda. La primera que, tot i tenir uns nivells de formació més elevats que mai, viu en pitjors condicions que els seus pares i mares.

L'educació és fonamental per sortir de la crisi i és per això que no acceptem cap mena d'experiment ni prova que pugui empitjorar la situació de cap jove, especialment d'aquells que es troben en situacions més vulnerables. Un d'aquests experiments inacceptables és el tancament per part del Departament de Treball de la Generalitat de les Escoles Taller, Cases d'Oficis i Tallers Ocupacionals. Al voltant d'uns 4.000 joves l'any vinent encara no saben si tindran o no una oferta formativa que no només els hi obre les portes a una professió, sinó que també contribueix en apartar-los dels riscos de l'exclusió social.

Per tot això, des de la Plataforma jove pel 1r de maig reivindiquem una major inversió en el Servei d'Ocupació de Catalunya per a que esdevingui un referent efectiu a l'hora de trobar feina, un augment del nombre i la quantia de les beques d'estudi per tal de garantir la igualtat d'oportunitats, i mesures que facilitin la presència de joves en tots els àmbits. Tenim formació suficient com per fer quelcom més que servir cafès!

Rebutgem propostes com les esmentades per la patronal de rebaixar salaris i caminar cap a l'acomiadament lliure. Cal apostar per una ocupació de qualitat, i això no s'aconsegueix rebaixant els costos laborals. Calen més i millors prestacions socials que reforcin l'estat del benestar i un augment del Salari Mig Interprofessional.

Ara cal més que mai la unitat de la classe treballadora i la seva participació activa. El propi sistema està abocant a la ciutadania a una sortida individual de la situació, on la prioritat únicament són les millores de les condicions materials individuals. Els i les joves, al veure'ns més afectats hem de ser més combatius davant d'aquesta situació. La desafecció a la participació col·lectiva és un dels reptes als que hem de fer front, ja que és la única via real per poder transformar la realitat.

És per això que el proper 1 de maig tornarem a sortir al carrer, conjuntament amb milions de treballadores i treballadors de tot el món. Aquesta és la nostra millor eina i pensem fer-la servir.

Que la classe treballadora no pagui la crisi capitalista!

L'1 de maig no et quedis a casa, ACTUA!